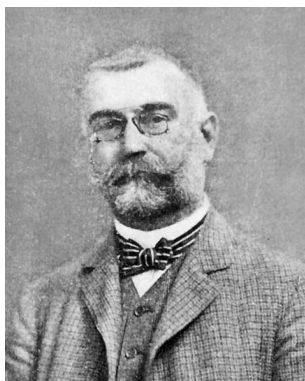

Т. Г. Андрусяк

Левицький Кость Антонович

ЛЕВИЦЬКИЙ Кость Антонович (18. 11. 1859, м. Тисмениця, нині [Івано-Фр. обл.](#) – 12. 11. 1941, Львів) – громадсько-політичний діяч, правознавець, організатор кооперативного руху. Дійс. (1899) і почес. чл. НТШ та «Просвіти». Закін. Станіслав. гімназію (нині Івано-Франківськ, 1878), навч. у Віден. і Львів. університетах, здобув ступ. д-ра права (1884). Відкрив адвокат. канцелярію у Львові (1890), одним із перших почав писати скарги й звернення до суду укр. мовою. Ініціював перетворення «Просвіти» у освітньо-екоп. товариство та написав її новий статут (1891). У 1895 взяв участь у створенні й увійшов до керівництва кооп. банку «Дністер»; 1898–1939 (з перервами) – голова Крайового кредит. союзу, перетвореного 1924 у Центр. кооп. банк; водночас 1904–14 – президент Крайового ревізій. союзу. Співзасн. (1899) і голова (1902–11) Укр. нац.-демократ. партії, співзасн. і ред. (1899–1900) першого україномов. юрид. ж. «Часопись правнича». 1907 обраний послом австро-угор. парламенту (очолював Укр. парламент. клуб), 1908 – Галиц. крайового сейму (очолював Укр. сеймовий клуб). Від серпня 1914 – голова Гол. (від травня 1915 – Заг.) укр. ради; у листопаді–грудні 1918 – голова Держ. секретаріату ЗУНР. Після окупації Галичини Польщею – чл. еміграц. уряду ЗУНР у Відні (уповноважений з питань преси та пропаганди й уповноважений із закордон. справ), голова укр. делегацій на переговорах у Ризі (1920) та Женеві (1921, 1922). У 1924 повернувся до Львова, обраний чл. ЦК УНДО. Продовжував займатися адвокат., кооп. і наук. діяльністю, активно співпрацював із укр. часописами («Діло», «Батьківщина», «Економіст», «Кооперативна республіка» та ін.). Голова Союзу укр. адвокатів (1924–39), ред. його друк. органу ж. «Життя і право» (1928–39). Зі встановленням на тер. Зх. України рад. влади 1939 заарешт., 20 місяців утримувався у в'язницях Львова та Москви. Після звільнення повернувся до Львова, де у липні 1941 заснував Укр. нац. раду. У

Львові встановлено мемор. дошку Л., його ім'ям названо вулицю.

Основні праці

Німецько-український правничий словник. 1893; 1920; Історія політичної думки галицьких українців 1848–1914. На підставі споминів і документів. Ч. 1–2. 1926–27; Історія визвольних змагань галицьких українців з часу світової війни 1914–1918. На підставі споминів і документів. 1928; Великий зрив (до історії української державності від вересня до листопада 1918). На підставі споминів і документів. 1931; Українські політики: Сильвети наших давніх і політичних діячів. 1936 (усі – Львів).

Рекомендована література

1. Андрусяк Т. Кость Левицький – адвокат, вчений, політик // Республіканець. 1993. № 7–8;
2. Андрухів І. Кость Левицький: сторінки життя. Ів.-Ф., 1995;
3. Чорновол І. 199 депутатів Галицького сей- му. Л., 2010.

Покликання на статтю:

Левицький Кость Антонович / Т. Г. Андрусяк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53781>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).